

[Priskuranter] - 6

F. W. Hasselblad & c:o

Vardagstryck Affärstryck 1800-tal 8:o

OKAT
AFFÄRS-
1800-TAL
810

HASSELBLADS

HANDKAMEROR

SVENSKA EXPRESS

OCH SVEA

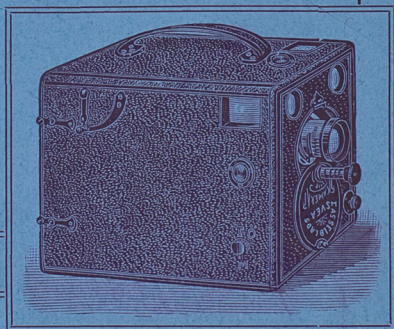
Lager hos

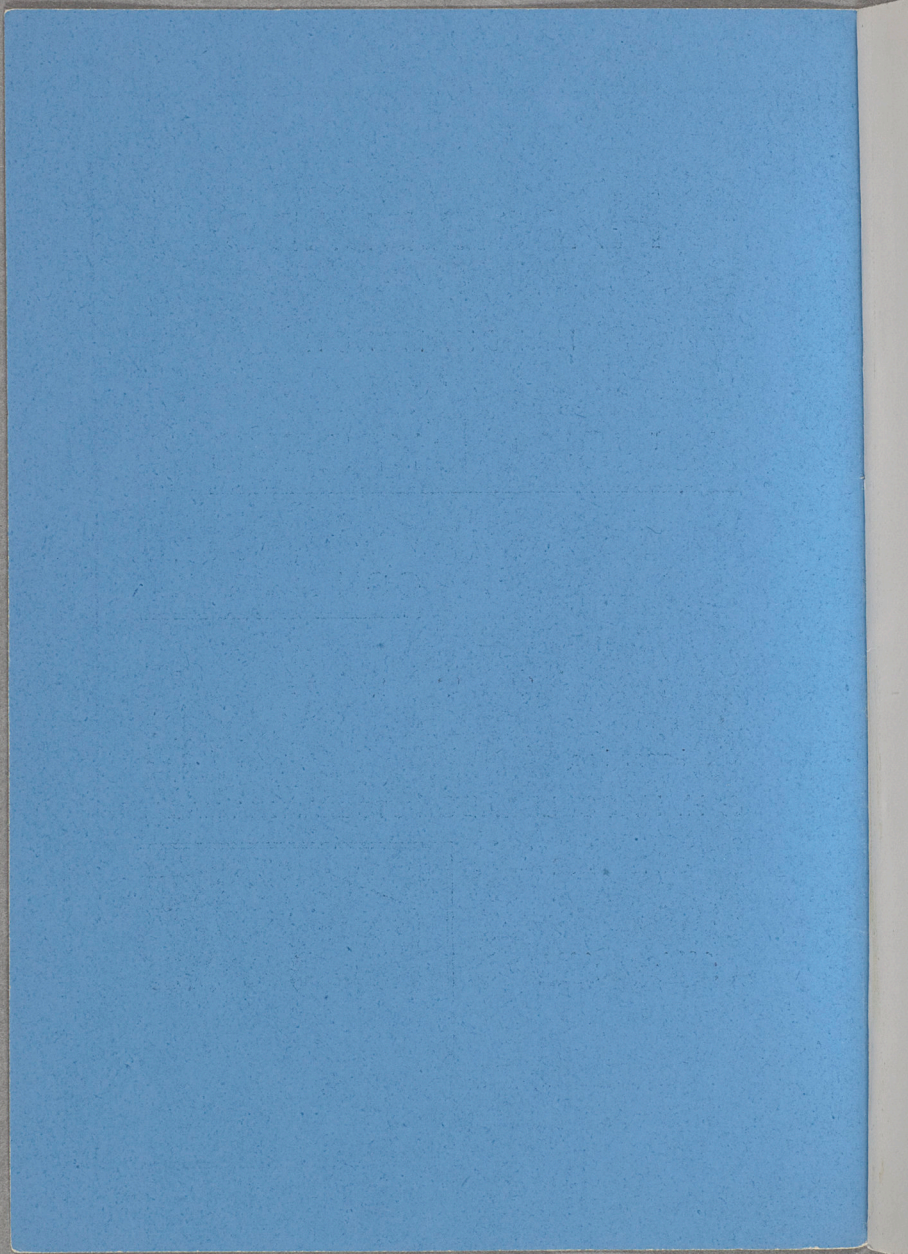
G. & H. HASSELBLADS FOTOGRAFISKA MAGASIN

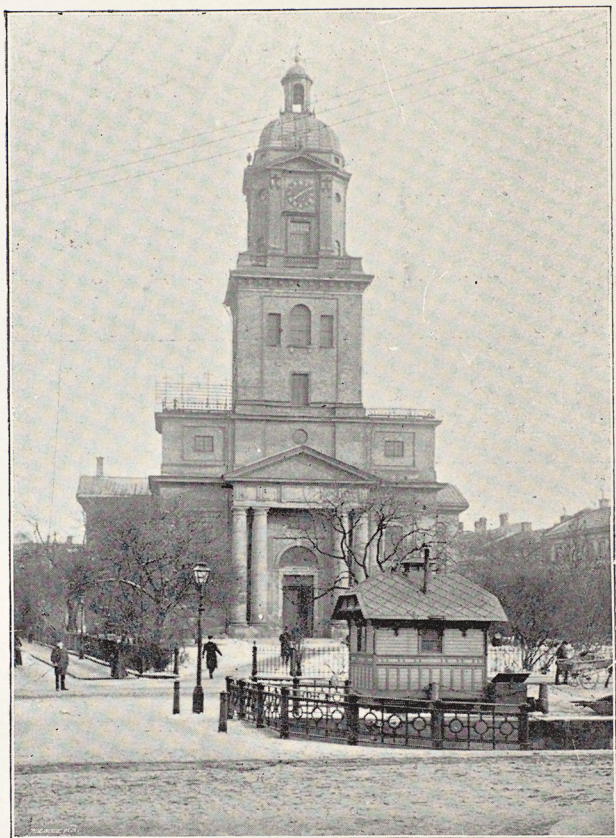
GÖTEBORG

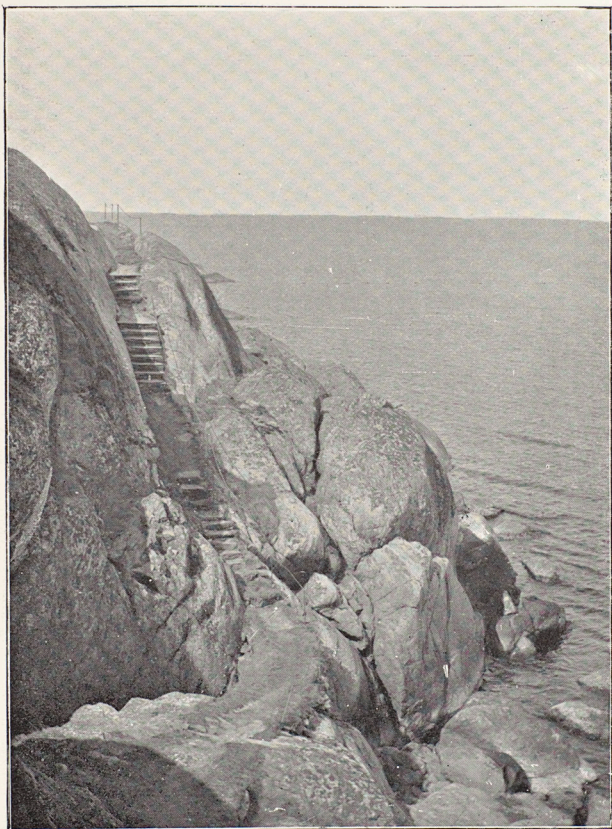
BONNIER, GBG.

Reproduktion af bild
tagen med "Svea"-Kameran

Reproduktion af bild
tagen med "Svea"-Kameran

Reproduktion af bild
tagen med Hasselblads "Express"-Kamera

Reproduktion af bild
tagen med Hasselblads "Express"-Kamera

H

Sven

D. P.

HASSELBLADS

HANDKAMEROR

Svenska Express

OCH

Svea

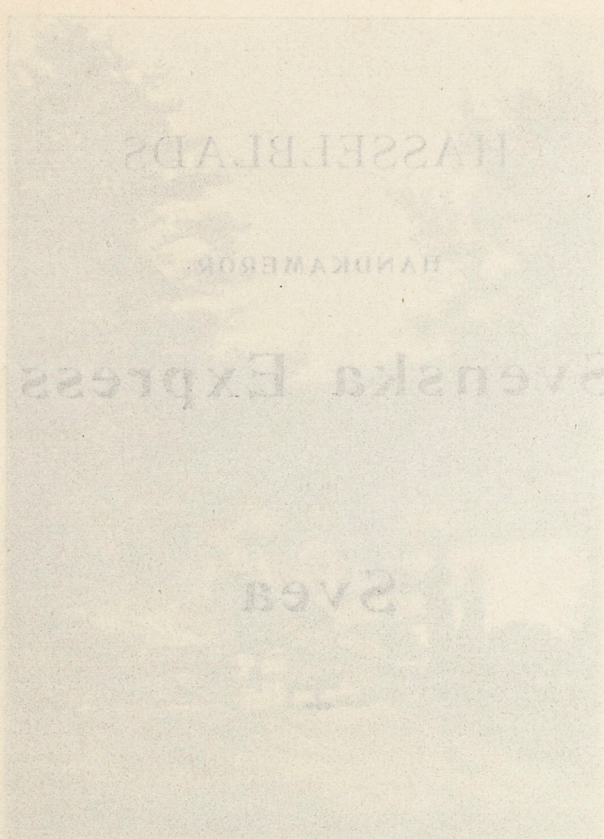

GÖTEBORG

D. F. BONNIERS BOKTRYCKERI AKTIEBOLAG

1899.

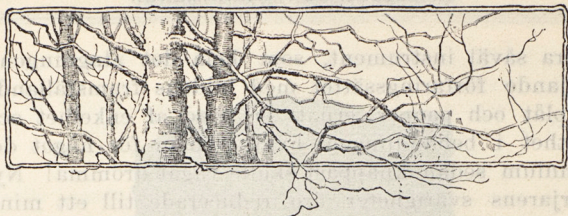

B. F. HONNERS KONSTVERKNI AKTYNDOLAG

1895

Hasselblads Handkameror.

Inhemsk tillverkning.

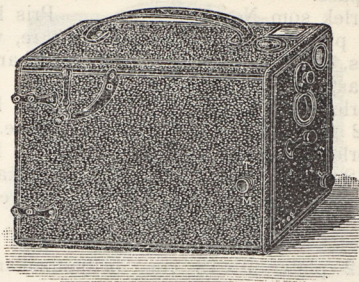
Belönade med 1:a pris **hedersdiplom** och **silfvermedalj** vid fotografiska utställningen i Uddevalla och Stockholm 1894, samt 1:a pris **guldmedalj** vid utställningen i Malmö 1896.

Rörelserna inom den fotograferande världen hafva, såsom allmänt bekant ju är, under senare år, i mycket väsentlig grad tilltagit i liflighet och intresse. »Alla människor» skola fotografera, vare sig det nu gäller vetenskapsmannen, som uti fotografikonsten funnit en mäktig hjälpare och häfstång för vidare framåtskridande inom sin branche; konstnären, som på detta sätt funnit en värdefull vägvisare i och för vinnande af såväl tid som ock kännedom om olika och viktiga, förut ouppfattbara rörelsemoment hos lefvande varelser; turisterna, sportsmannen, den blott och bart sommarnöjesboende affärsmannen — alla vilja de lära den vackra konsten, och underligt är ju detta ej håller, då nu

mera såväl instrument, som hela det »tagningen» följande förfaringssättet med bildens framställande å plåt och papper, ernått en grad af enkelhet och lätthet i behandlingen, hvarom man för något decennium sedan knappast skulle vågat drömma! Nybörjarens svårigheter äro reducerade till ett minimum — isynnerhet om han till att allra först börja med endast nöjer sig med att behandla — och då naturligtvis *väl* behandla — sin apparat, och låter någon inom konsten äldre och förfarnare sköta om de svårare framkallnings- och kopieringsprocedurerna, kan han redan efter några få försök glädja sig själf och de sina med ganska lyckade bilder, för hvilkas åstadkommande han så godt som endast haft att draga eller trycka på en knapp — resten har »Guds klara dag» styrt om!

Hvad som alltså i första rummet en vardande amatör har att se sig om efter är en kamera. Frånsedt de mera besvärliga, men kanske också mera allvarliga, stativkamerorna, hvimlar det i marknaden af handkameror af alla slag, olika till såväl utseende och storlek som pris och kvalitet samt — nationalitet. Fransmän, Tyskar, Engelsmän, Italienare, Österrikare, Holländare och Amerikanare öfversvämma oss med sina prospekt och priskuranter, och de handkameror, som här hemma hos herrar fotografihandlande funnits att få, ha också varit samt- och synnerligen af utländskt fabrikat. »*Hvad skall man då välja?*» frågar med rätta den i valet och kvalet stående amatören, och vi svara utan tvekan:

Den »**Svenska Expresskameran**» eller »**Svea-kameran**».

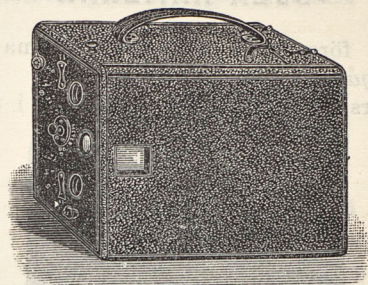
»SVENSKA EXPRESSKAMERAN»

är så när som på själfva linsen *genomgående svenskt fabrikat*,
 är sina medtäflare betydligt öfverlägsen uti så väl fotografiskt som rent handtverksmässigt afseende,
 är af pryddligt utseende, öfverklädd med fin svart chagrin och har alla metallldelar svärtade,
 är försedd med infällda muttrar för anbringande på stativ.

Tillverkas i följande storlekar och priser:

- N:o 1 för 12 plåtar $8\frac{1}{4} \times 8\frac{1}{4}$ cm., afståndsställning, reglerbar slutarehastighet, briljantsökare och vattenpass.
 Storlek $19 \times 9\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ cm. . . Pris kronor 35: —
- N:o 2 för 6 plåtar 9×12 cm., mattglassökare.
 Storlek $21 \times 10\frac{1}{2} \times 16$ cm. . . Pris kronor 35: —
- N:o 3 för 6 plåtar 9×12 cm., mattglassökare, afståndsställning och reglerbar slutarehastighet.
 Storlek som N:o 2. Pris kronor 45: —

- N:o 4 för 6 plåtar 9×12 cm., briljantsökare och vattenpass.
Storlek som N:o 2 Pris kronor 40: —
- N:o 5 för 6 plåtar 9×12 cm., briljantsökare, vattenpass, afståndsställning och reglerbar slutarehastighet.
Storlek som N:o 2 Pris kronor 50: —
- N:o 6 för 12 plåtar 9×12 cm., mattglassökare.
Storlek $23 \times 10\frac{1}{2} \times 18$ cm. Pris kronor 47: —
- N:o 7 för 12 plåtar 9×12 cm., mattglassökare, afståndsställning och reglerbar slutarehastighet.
Storlek som N:o 6 Pris kronor 55: —
- N:o 8 för 12 plåtar 9×12 cm., briljantsökare och vattenpass.
Storlek som N:o 6 Pris kronor 52: —
- N:o 9 för 12 plåtar 9×12 cm., afståndsställning, reglerbar slutarehastighet, briljantsökare och vattenpass.
Storlek som N:o 6 Pris kronor 60: —

»Svenska Stereoskop-Express-kameran».

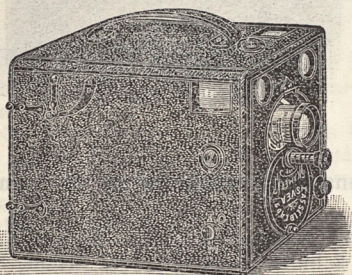
N:o 10 för 12 plåtar $8\frac{1}{4} \times 17$ cm. Stereoskopkamera med 2 linser focus 125 mm., distans 80 mm., samt försedd med afståndsställning, reglerbar slutarehastighet, briljantsökare och vattenpass. Kan äfven användas för tagning af 24 vanliga bilder i formatet $8\frac{1}{4} \times 8\frac{1}{4}$ cm.

Storlek $22\frac{1}{2} \times 19 \times 12\frac{1}{2}$ cm. . . Pris kronor 80: —

»SVEA-KAMERAN»

är liksom föregående och med samma undantag
genomgående svenskt fabrikat.

är af största soliditet och prydlighet i utförandet.

är tillverkad uti tvenne storlekar, för 12 plåtar
 9×12 cm. och för 12 plåtar $12 \times 16\frac{1}{2}$ cm.

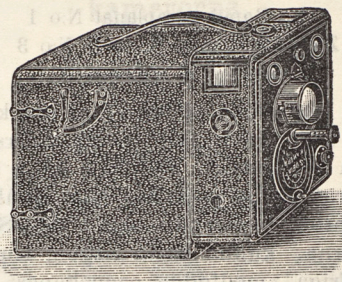
är försedd med de yppersta objektiv af Zeiss, Goerz
och Wray's berömda fabrikater och inställbara
för olika afstånd.

är försedd med bakom objektivet anbragt slutare,
ställbar för tids- och ögonblickstagnning samt
för olika hastigheter.

är försedd med briljantsökare, vattenpass och in-
fällda stativmuttrar.

är äfven tillverkad med rörlig front, hvarigenom
objektivet kan förskjutas i två riktningar. Där-
vid vrida sig sökarna så att de automatiskt in-
ställa sig för samma bild som objektivet alstrar

på plåten Denna anordning är patenterad och utan motsvarighet å någon utländsk kamera.

»Svea-kameran med rörlig front.»

»Svea-kamerans» priser äro:

N:o 1 för 12 plåtar 9×12 cm.

med Goerz Rapid Paraplanat N:o 1 . . . Kr. 115: —

» » Rapid Widvinkel-Lynkeioskop

N:o 1 . . . » 140: —

» Wrays Handkameraaplanat . . . » 150: —

N:o 2 för 12 plåtar $12 \times 16\frac{1}{2}$ cm.

med Goerz Rapid Widvinkel-Lynkeioskop

N:o 2 . . . » 160: —

» Zeiss Anastigmat Serie III a N:o 3 » 225: —

N:o 3 för 12 plåtar 9×12 cm. rörlig front med

Zeiss Anastigmat Serie III a N:o 2 . . . » 200: —

med Goerz Dubbel-Anastigmat N:o 1 . . . » 225: —

N:o 4 för 12 plåtar $12 \times 16\frac{1}{2}$ cm. rörlig front

med Zeiss Anastigmat Serie III a N:o 4 » 260: —

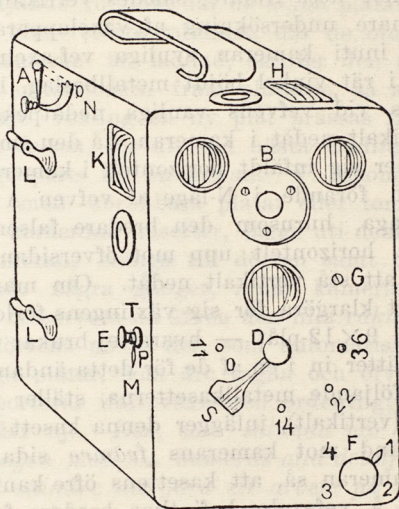
» Goerz Dubbel-Anastigmat N:o 2 . . . » 300: —

»Svea» stereoskop-kameran med rörlig front			
N:o 5	med 2	Goerz Dubbel-Anastigmat N:o 1 .	Kr. 355:—
N:o 6	» 2 »	Rapid Widvinkel-Lynkio-	
		skop C N:o 1 »	260:—
N:o 7	» 2 »	Rapid paraplanat N:o 1 .	» 212:—
N:o 8	» 2	ZeissAnastigmat Serie II N:o 3 .	» 345:—

Då nu amatören skall välja sin kamera, har han ju — i de flesta fall — att i första rummet rådfråga sin — kassa! Vill han hålla sig inom en mera moderat gräns, och har han ej allt för vidtgående anspråk, torde han bland de »Svenska Expresskamerorna» kunna finna någon, som till såväl pris som öfriga »medfödda egenskaper» passar honom godt. Vill han åter med ens rycka upp i allra första ledet, följande den gamla goda satsen, att »den som köper *dyrt* köper *billigt*, ty *bäst* är i längden *billigast*», så skall han säkerligen uti »Svea-kameran» finna »det ideal han drömt sig!»

BRUKSANVISNINGAR för "Svenska Express"- och "Svea"- kamerorna.

» Svenska Express ».

Inläggningen af plåtarne eller, såsom man mera allmänt benämmer det, kamerans laddning.

De båda hakarne L svängas åt sidan hvarvid den kamerans bakrygg bildande dörren öppnas. Vid uti fullt dagsljus företagen undersökning af kamerans »innandömen» finner man först och främst

växelapparaten. Denna består af tvänne rörliga delar, hvilka vid vridande på den på kamerans öfre yttre högra sida befintliga vefven A ett kvarts hvarf uppåt (hvarvid det cirkelsektorformiga fjederspärret med pekfingret nedtryckes) föras upp, den ena horisontelt mot kamerans öfre inre sida och den andra (en med tvänne stålfjedrar för de tagna plåtarnes nedtryckande mot kamerans botten försedd metallskifva) mot dess främre, således vertikalt stående. En närmare undersökning af växelapparaten visar oss den inuti kameran synliga vef-axeln, försedd med ett i rät vinkel böjdt metallbeslag, hvars *bredare* fals vid vefvens vanliga nedåtpekande läge står vertikalt nedåt i kameran, då den smalare alltså befinner sig infäldt horisontelt i kamerans öfversida; vid förande i N-läge af vefven A kan man då iakttaga, hurusom den bredare falsen kommit att ligga horisontelt upp mot öfversidan och den smalare att stå vertikalt nedåt. Om man nu, för att riktigt klargöra för sig växlingens förlopp, tager en slopad 9×12 -plåt — hvaraf ej brukar vara brist — och sätter in i en af de för detta ändamål kameran medföljande metallkasetterna, ställer vefven A i A-läge (vertikalt), inlägger denna kasett med glasplåten vänd mot kamerans *främre* sida, således *inåt*, i kameran så, att kasettens öfre kant får stöd mot den å vefaxeln befintliga bredare falsen och dess nedre står med sina båda ytterhörn stödd mot de å kamerans sidor befintliga metallskenorna (hvarvid noga efterses, att plåten med något af hörnen ej får ramla innanför de å skenornas inre ända sittande klackarne, utan att den hvilar fullkomligt jämnt), och därpå, hållande kameran *något* framåtlutad med öppen dörr, så att växlingsförloppet kan

iakttagas, för vefven sakta i N-läge, skall man se, hurusom kasetten med sin plåt faller framåt och lägger sig ner emot kamerans botten. Den *lilla* falsen å vefaxeln har då förhindrat de bakom liggande plåtarna (då kameran är helt laddad) att falla med »på näsan». Återför nu *långsamt* vefven i A-läge och observera hurusom då de båda metallskifvorna med sina fjedrar åter läggas ned horisontelt, afskiljande rummet där de *tagna* plåtarna *ligga* från det öfre, större rummet, där de *otagna* stå. Då nu kameran är laddad, skjuter den å dörren befintliga spiralfjedern fram plåtarna, så att alltid efter hvarje vexling en ny plåt prässas fram mot den större falsen, för att vid nästa växling släppas ned och ge plats för en annan. Vi rekommendera att alltid med obrukbara plåtar eller tomma glas fylla *alla* kamerans kassetter, lägga uti dem på platsen i kameran, stänga till dörren samt *prof-* och *öfningsväzla* några gånger, innan kameran laddas på allvar. Observera då äfven den *lilla räknareapparaten* å dörrens nedre del, som automatiskt anger, hur många plåtar, som äro tagna och öfverhufvud taget rapporterar ifall växlingen ordentligt har försiggått eller ej. *Den, som sålunda har gjort sig fullt förtrogen med sin kameras alla detaljer, riskerar långt mindre att göra ett arbete på måfå, då han vet hvad han gör och bör göra och hvarför han gör det ena eller andra. Kunskap är makt i hvad vi än företaga här i världen!*

Medan vi sålunda äro inne på undersökningsgarnes område, så vore kanske så godt att kasta en blick på kamerans *yttre* också, d. v. s. framsidan, där slutaren, sökarne och inställningsapparaten äro belägna. Som dessa alla delar ligga mer

och mindre förborgade för nyfikna blickar och ett isärtagande af de olika partierna ej för hvem som hälst vore att tillråda, så få vi här nöja oss med att så noga som möjligt redogöra för de olika delarnes användning, utan att vidare ingå uti några konstruktiva detaljer.

Börja vi då med *sökarne*, så mena vi härmed de båda små aflångt fyrkantiga, mattslipade glasrutor i tvänne af apparaternas främre hörn, H och K, uti hvilka genom förmedling af tvänne små linser och i 45° vinkel i kamerans inre stående speglar den bild man å sin fotografiska plåt önskar få fästad synes uti förminskad skala. Man »söker» på detta sätt sitt ämne, sin vy, sin grupp eller hvad det nu än månde vara man önskar få förevigadt, och då man så har bilden helt inne på glaset är ögonblicket för aftagningen kommet. Är då bilden i fråga en s. k. momentbild, får man tillse att också *Slutaren* är stäld för att kunna uppfånga en sådan. Slutaren kan ställas på *moment* eller på *tid*. För att ställa den på moment fordras, att knappen E skall vara vriden så, att den därå befintliga lilla visaren pekar *nedåt* på bokstafven M. Med knappen i denna ställning har man för momentbildens tagning endast att, efter slutarens spännande genom vridning på knappen D så långt det går åt höger, sakta trycka den förra inåt, då slutaren utlöses och exponerar plåten. Vid momentbilder är dock af nöden att ha godt och rikligt ljus. För att moderera detta finnes *bländarne*, hvilka bestå af olika stora hål, gjorda i en rörlig skifva uti själfva objektivets främre öppning. Denna skifva ställer man i olika lägen genom att flytta visaren C till någon af siffrorna 11, 14 22 eller 36, motsvarande den

vanliga engelska bländarebeteckningen. För momentbilder i vackert väder med sol bör N:o 14 användas, i halfklart eller mulet väder N:o 11. N:ris 22 och 36 äro endast afsedda för tidstagningar. S betecknar att hela slutaren står stängd, när visaren pekar på denna bokstaf. På S bör den också alltid stå, då man går och bär kameran eller eljest ej begagnar densamma. I och för sådana bilders utförande, där det gäller att vare sig taga ett krent belyst landskap, ett porträtt inne, en interiör m. m. s., måste man belysa sin plåt under något längre tid, varierande mellan 1 sekund och 10, 20 ända till 30 minuter, och för sådant ändamål har man att vrida på knappen E, så att den därå anbragta lilla visaren pekar uppåt på bokstafven T. När man nu efter att hafva spännt slutaren så som nyss nämnts, vill exponera, så sker detta medelst knappen E:s intryckande. Exponeringen pågår så länge som denne hålles intryckt och upphör då den åter släppes. För att få slutaren att fortfarande stå öppen, vrides knappen efter intryckandet med visaren *åt höger*, mot den på kameran befintliga bokstafven Ö. Slutaren står nu af sig själf öppen till dess knappen vrides tillbaka åt venster mot T, då slutning åter sker. Hvad vidare bländarnes användande beträffar är att märka, att med bländaren 36 exponeringstiden måste vara 4 gånger så lång som med bländaren 22, 12 gånger så lång som med bländaren 14 och 16 gånger så lång som med bländaren 11. Häraf följer sålunda, att bländaren 22 t. ex. fordrar 3 gånger så lång exponeringstid som bländaren 14 för samma sak och under samma belysningsförhållanden o. s. v.

Hastighetsregleraren F bestämmer slutarens hastighet för momentbilder. Hvad ofvan sagts om användandet af de olika bländarne gäller endast, då regleraren står på 4, d. v. s. tillåter slutaren den största hastigheten. Med denna reglerare kan sedan åstadkommas en mångfald af kombinationer, alltför vidlyftiga att här kunna genomgås, men som man lätt nog själf efter något begagnande af apparaten kommer under fund med. Den graderade knappen vrides rundt och slutaren går långsammast, då den fasta visaren pekar på 1, de tider, som motsvaras af siffrorna å hastighetsregleraren äro ungefär följande: $1 = \frac{1}{5}$, $2 = \frac{1}{20}$, $3 = \frac{1}{40}$, $4 = \frac{1}{50}$ sekund.

Såväl vid Express- som vid Svea-kamerorna bör hastighetsregleraren alltid stå på 1, då kameran ej användes, ty eljest håller sig regleringen ej fullt konstant. Skulle slutarehastigheten genom delarnes slitning med tiden ändras, så kan detta rättas medelst skrufven G. Vrides denna något åt höger så minskas hastigheten och motsatt.

Afståndsregleraren B är till för att kunna rätta bildens skärpa efter det afstånd man själf intar i förhållande till det afbildade föremålet. Vid en dragning rätt utåt i knappen blir å den medföljande gröfre metallstafven synlig en graderad skala. Graderingen går från 10 till 2 och betecknar i *meter* det afstånd föremålet måste ha från apparaten för att bilden skall bli skarp. Om man alltså vill taga ett porträtt på 3 meters afstånd, blir bilden skarp, ifall inställaren just markerar 3 tätt intill den å kameran fästade ringen. Då det hela sitter helt inskjutet, är inställt skarpt på oändlighetsafståndet, d. v. s. för landskap och vyer i allmänhet,

äfvensom allt hvad som ligger utom 10 meters afstånd från apparaten. Föremål (d. v. s. direkta porträtt, grupper e. d.) som bifinna sig på längre afstånd än t. ex. 50 meter, bli på bilden så små, att det knappast är lönt taga dem. Detta gäller dock naturligtvis endast mindre föremål; för fotograferande af t. ex. en större byggnad eller ett större fartyg, får man i allmänhet befinna sig på ett större afstånd, men härom lämnar »sökaren» bäst och direkt besked.

Efter att nu hafva så godt sig göra låter lokalisera oss både utan och innan, återstår endast att taga en profplåt med kameran.

Ett dussin plåtar — af Lumière eller någon annan känslig sort — medtages in i mörka rummet, hvars dörr omsorgsfullt tillslutes, sedan den röda lampan eller lyktan blifvit påtänd. Fotografiplåtarna äro nämligen beredda på så vis, att de endast tåla vid det rubinröda ljuset, allt annat åstadkommer en sedermera i baden framträdande svart eller grå »slöja», som fördärfvar den å plåten upptagna bilden — om den ens låter den synas! Alltså: plåtarna framtagas *endast vid det röda ljuset*. Kameran ställes med den öppnade baksidan *uppåt*. En och en inskjutas nu glasplåtarna i de härför afsedda metallhållarne eller *kasetterna*, hvarvid iakttages att *den matta*, med den ljuskänsliga substansen begjutna sidan af glasplåten, kommer *utåt* och den blanka glassidan alltså inåt, i kontakt med kasettens plan. Härpå afdammas plåtens yta väl med en mjuk dammpensel. Kasetterna nedläggas i kameran såsom ofvan redan blifvit angifvet den ena på den andra, hvarvid noga tillses, att allt ligger på sin rätta plats och i rätt läge, ty i

motsatt fall kommer kameran att »klicka» i växlingen. Dörren tillslutes medelst sina båda hakar och man går ut i dagsljuset igen. Se nu efter ett tag på räkneapparaten å dörrens utsida att siffran 12 står framme. Gör den det, så är »all right»! I motsatt fall är någon plåt insatt skeft, och man får rätta felet i mörka rummet. Nu »tages» en vy. Eller finnes kanske något oskyldigt »offer» till hands, en vän, en anhörig — sak samma, bara det blir en bild utaf. Är det nu en vy, så låter man inställaren B stå helt inskjuten, riktar in den önskade bilden i sökaren, spänuer slutaren i D och »fyrar af» genom en lätt tryckning å knappen E. Bilden är nu tagen och genom vridning på vefven A växlas omedelbart plåten. *Men gör det genast!* Ty annars händer det så lätt, att det glömmes bort, och då blir nästa bild uppfångad på samma plåt, något som just inte är till fördel för någondera af bilderna! Man benämner sådana plåtar med en lätt klang af »Galgenhumor» — för »besparingsplåtar»! Vid sådana vyer, der *arkitektur* förekommer, d. v. s. byggnader, monument e. d., uppmärksamgöres därpå, att kameran måste hållas *noggrant i väg*, emedan annars ofelbart en den ledsammaste missteckning å de lodräta parallela linierna uppstå, i det de, lydande perspektivets obevekliga lagar, komma att löpa samman mot en och samma punkt — uppåt eller nedåt, beroende på, om man hållit kameran lutad uppåt eller nedåt. Se vidare härom i beskrifningen om »Svea-kameran med rörlig front». För att kunna kontrollera detta äro *små vattenpass* anbragta å de båda af kamerans sidor, å hvilka sökarnе äro till finnandes, då ju alltid en af dessa sidor vid fotograferingen är vänd uppåt.

Har åter, som äfven nyss antogs, något »offer» funnits inom räckhåll och man befinner sig inom fyra väggar med ett någorlunda skapligt »håll» på, hvarigenom dagern *utan direkt sol* kan slippa in och »belysa», så blir ett annat förfaringssätt af nöden. Att »knäppa» en ögonblicksbild under sådana omständigheter skulle ej vara nyttigt till något annat än att ytterligare fördärfva en plåt — något som ur merkantil synpunkt för försäljaren ju alltid är behagligt, fast man ju knapt får förmoda, att ensamt detta skulle utgöra något talande skäl för amatör-köparen att iakttaga ett dylikt förfarande — utan får man nu enligt ofvan angifna princip ställa slutaren *på tid* medelst vridande uppåt af knappen E med visaren mot T. Ställ kameran *stadigt* på ett bord, hvarvid en ytterligare förhöjning af synpunkten medelst en hög träpall e. d. mellan kameran och bordet är att rekommendera, så att den förra befinnes stå i jämnhöjd med den porträtterades ansikte. Beräkna nu afståndet mellan »offret» och kameran och ställ inställningsapparaten B å samma sifra som detta afstånd. Tag dock ej på för nära håll, t. ex. $\frac{1}{2}$ eller 1 meter, ty då vill gärna en märkbar missteckning visa sig å resultatet.

Se så, sitt stilla, tänk på någe' roligt — nu börjas det! — Jaså, bländaren! Det var sant! Låt se, hvad är det för dager? Vanlig rumsbelysning utan sol, strax bredvid fönstret — då ta vi *näst minsta* bländaren och bereda »offret» på pinbänken kval under cirka 10 sekunder. Är han eller hon nervös och orolig ta vi bländaren N:o 14 och exponera i 3 eller 4 sek. — det förra blir dock bättre om delinkventen *kan* förhålla sig lugn. — »Ett, tu, tre — *nu!*» Knappen nedtryckes och

med klockan i hand passas det bestämda antalet sekunder, efter hvilkas förlopp den åter släppes och slutaren stänges. Så växla vi plåten som nyss, omedelbart efter tagningen. Stackars delikvent, han får nu slippa lös och vi skola ej håller vidare plåga honom i denna lilla uppsats!

Efter det att sålunda alla plåtarne äro tagna — eller så stort antal som för tillfället önskas — återstår endast att i mörka rummet taga fram dem ur kameran, draga dem ur sina metallhylsor och så framkalla dem — eller *låta* göra detta, ifall tillfälle och tid ej tillåter att själf syssla med detta. Dock tillrådes hvarje amatör på det lifligaste att själf lära sig framkallningskonsten ty eljest går han för-lustig just den intressantaste, men också svåraste delen af hela proceduren!

»Svea-kameran».

Denna kamera har samma plåtväxlingsmekanism som Expresskameran, hvarför den beskrifning öfver huru plåtarne inläggas och växlas, som angifvits för »Svenska Express», gäller äfven för Svea-kameran.

Plåtarne stå i Svea-kameran på lågkant, hvilket ger kameran en annan form än Express.

Svea-kamerorna hafva, som förut blifvit sagdt, sammansatta, aplanatiska objektiv, hvilket orsakar en del från Express-kameran afvikande konstruktionsdetaljer.

Objektivet är åtkomligt utifrån för ändring af bländaren, hvilken här är en på vanligt sätt i objektivfattningen insatt irisbländare, som ställes efter den i objektivet ingraverade skalan.

Den knapp, hvaromkring locket framför objektivet vrides, tjänar till utdragsknapp för inställnings-skalan, hvilken här är graderad på samma sätt som vid Express-kamerorna. Dessutom spännes slutaren genom att vrida denna knapp ungefär ett halft hvarf åt höger. Slutaren aftryckes, och dess hastighet regleras på samma sätt som vid Express. Vridknappen för hastighetsregleringen är försedd med spärrinrättning, hvarför *knappen först intryckes* något, då den skall vridas.

Slutarehastigheterna äro ung.: $1 = \frac{1}{20}$, $2 = \frac{1}{40}$, $3 = \frac{1}{60}$ och $4 = \frac{1}{80}$ sekund.

Angående behandlingen af de Svea-kameror, som hafva rörlig front, är föga att tillägga till det ofvan sagda. Den på kamerans framsida sittande låsskrufven ökar friktionen mellan kamerans båda delar och bör genom vridning åt venster lossas, innan någon förskjutning af fronten företages.

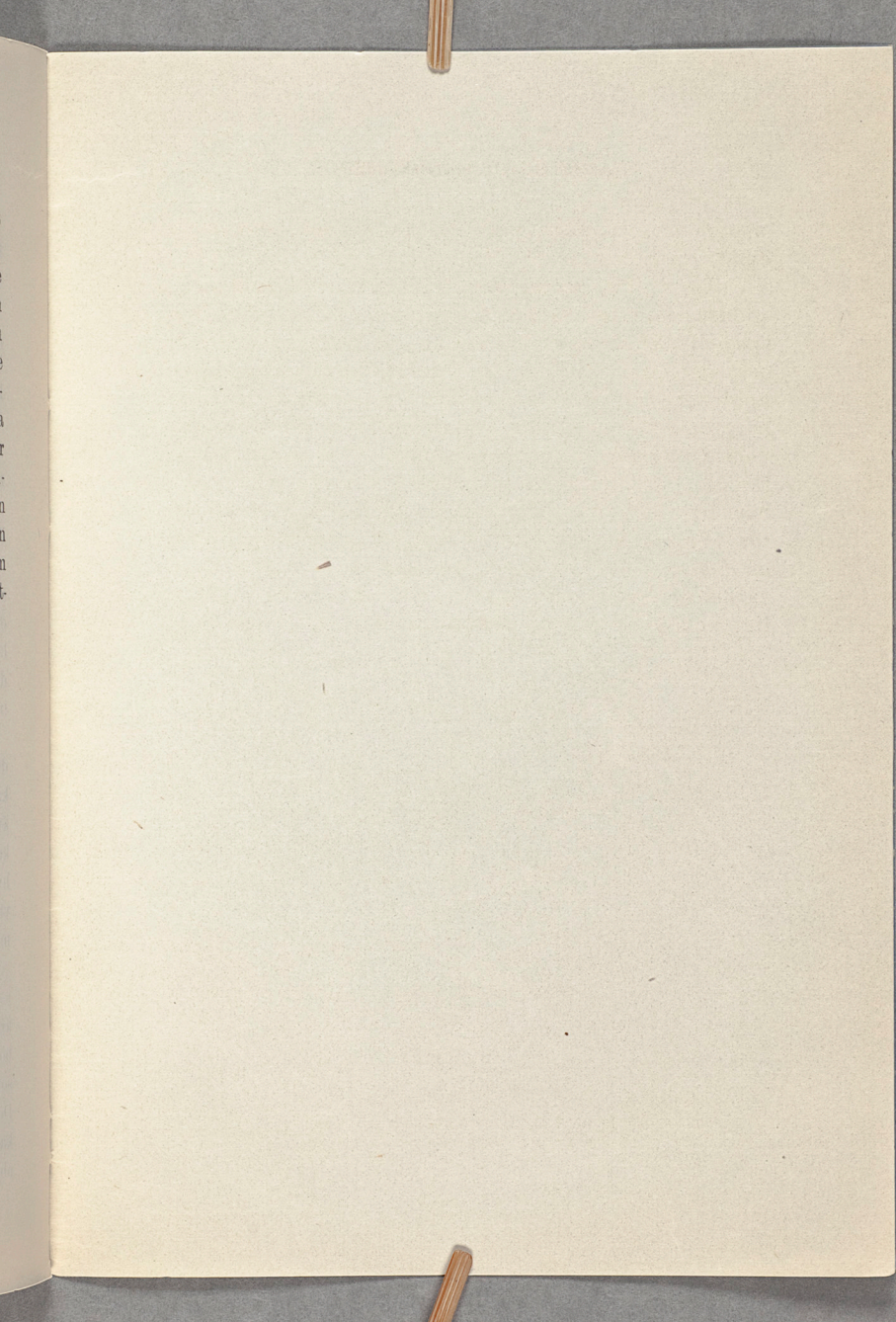
Genom frontens höjbarhet vinnes följande fördelar, utan att kamerans egenskap af egentlig handkamera minskas: Höga byggnader, statyer o. d. kunna korrekt afbildas, utan att man behöfver komma upp i föremålens medelhöjd med kameran, hvilket sällan är möjligt. Dessutom kan man undvika allt för stor, betydelselös förgrund och i allmänhet lättare få in på plåten just det man önskar.

Objektiven i Svea-kamerorna kunna lösskrufvas i och för linsernas rengöring, äfven då kamerorna äro laddade med plåtar, men det vridbara locket bör tillstängas, under det objektivet är uttaget, och solen ej tillåtas infalla under ut- eller inskrufningen. Den, som har en stativ-kamera, för hvilken Svea-kamerans objektiv kan passa, t. ex. som vidvinkelobjektiv för en större plåt, kan genom att skaffa

sig en extra objektivring på så sätt gifva objektivet ökad användning.

Då de här ofvan meddelade bruksanvisningarne endast äro afsedda att i korthet angifva hvad som specielt vid dessa kameror är att iakttaga, så är ju ock själfklart, att häri ej kunnat inrymmas alla de upplysningar och mer sakliga förklaringar, som nybörjaren bör inhämta för att på egen hand kunna med framgång bruka sin kamera. Vi bedja därför få hänvisa till de i bokhandeln tillgängliga handböckerna och framhålla särskildt den af Redaktören för »Fotografisk Tidskrift» öfversatta, sista upplagan af *Ludwig Davids rådgifvare för nybörjare*, såsom särdeles sakrik och ämnet på samma gång lättfattligt och uttömmande behandlande.

af en annan objektivring på så sätt gifva sig till en
färdig avbildning.

Då de här ofrån meddelade teckningar af kameror
endast äro afsedda att i kortet angifva deras
speciell vid dessa kameror är att de tillhöra en af de
och sjelfklart, att här ej konnats förutse och
oppgifningar och mer sakliga förklaringar af de
härigen. Här inlämnas för att de äro af en annan
med framgång bruka sin kamera. De äro af en
fa händelse till de i händelsen af en annan
händelsen och framhålla såväl de i händelsen
för i Posträttshäls Tidkriften af en annan
af Ludvig Gausens redigering af en annan
särdeles rik och ämnet på en annan
ligt och otänkbart behandlande.

